

अध

ज्ञाने परामर्शो न भवति तावृष्टी नदी।) नदी-
विशेषः। इति मेदिनी।
अधैर्यः, त्रि, (नास्ति धैर्यं यस्य सः।) धारतामूढः।
धैर्यभावे स्त्री। यथा,—
“धैर्याधैर्यपरिग्रहसहितनयोरेबीदृष्टोः प्रीतये”।
इति भानुभट्टः।
अधोऽङ्गुलं, स्त्री, (अधः नीचदेशस्य अङ्गुलं वस्त्रं,
कर्मेधारयः।) परिधानवस्त्रं। इत्यमरः।
अधोघण्टा, स्त्री, (अधः अधोदेशादारभ्य घण्टेव
फलं यस्याः सा।) अपामार्गः। इति रत्नमाणा।
अधोजिज्ञा, स्त्री, (अस्या जिज्ञा कन् स्त्रियां टाप्,
अधः अधरा जिज्ञा कर्मेधारयः।) तालु-
मूलस्य क्षुद्रजिज्ञा। इति हारावली। आलुजिव
इति भाषा।
अधोभुवनं, स्त्री, (अधः नीचदेशस्य भुवनं लोकः
कर्मेधारयः।) पातालं। इत्यमरः।
अधोमर्म, [न्] स्त्री, (अधः अधरं मर्मं हिरं।)
गुह्यहारं। इति हेमचन्द्रः।
अधोमुखः, त्रि, (अधोमुखं यस्य सः।) अधोवदनः।
पातालमुखः। तत्पर्यायः। अवाङ्मुखः २। इत्य-
मरः। अवाचीनः ३। इति जटाधरः। अधो-
मुखनक्षत्रगणो यथा,—
“अग्नेवक्रियमपिच्यविशालयुक्तं
पूर्वत्रयं शतभिषा च नवाप्युङ्गुलि।
रतान्यधोमुखगणानि शुभानि निबं
विद्यार्थभूमिखननेषु च शोभितानि”।
इति ज्योतिःसारसंघः।
अधोमुखा, स्त्री, (अधोमुखं यस्याः सा, स्त्रियां
टाप्।) गोजिज्ञारूढः। इति राजनिर्घण्टः।
अधोवायुः, पुं, (अधः अधरा वायुः कर्मेधारयः।)
अपागवायुः। यथा,—
“क्षुतेऽधोवायुगमने षष्ठ्ये जपसुखजेत्”।
इति तन्त्रसारे योगिनीहृदयं।
अधोक्षजः, पुं, (अधः छाट्वाभावात् हीनम् अधजं
प्रत्यक्षज्ञानं यस्य सः। अक्षात् इन्द्रियात् जायते
अक्ष + जन् ङ, पक्षमीतत्।) विष्णुः। इत्यमरः।
(यथा महाभारते। अधोन क्षीयते जातु यस्मा-
त्तस्मादधोक्षजः।)
अधधि, स्त्री, (अधेः समीपे अधधीभावः।) विवाह-
काले अधिसमीपे स्त्रिये दत्तं धनादि। यथा,—
“विवाहकाले यत् स्त्रीभ्यो दीयते क्षुधिसन्निधौ।
तदधधिक्षतं सद्भिः स्त्रीधनगु प्रकीर्तितं”।
इति दायभागे कात्यायनः।
अधध्या, स्त्री, (अधिकमखं वीजं यस्याः सा,
स्त्रियां टाप्।) कपिकक्षुः। इत्यमरः। आक्षुष्टी
इति भाषा। भूम्यामजकी। इति रत्नमाणा।
अधधयनं, स्त्री, (अधि + इङ् + भावे ल्युट्।) गुह्यमुखा-
दातुपूर्वाश्रयणं। पठनं। ब्राह्मणस्य षट्कर्मा-
न्तर्गतमिदं। इति शब्दरत्नावली।
अधधवसायः, पुं, (अधि + धव + सो + भावे घञ्।)
उत्साहः। इत्यमरः। कर्मसु सुकरः प्रत्ययः।
इति मधुः। कर्मसु दृढयत्नकारको भावः। इति

अध

रमानाद्यः। कर्मसु प्रत्ययः इति नयनानन्दः।
अधशक्ते बसोद्यमः। इति कैचित्। उद्योगोद्यमौ
चात्र। इति मरतः।
अधशरणं, स्त्री, (अधिकमशरणं भोजनं कर्मेधारयः।)
अजीर्णं भोजनं। यथा। अजीर्णं मुच्यते यत्तु
तदधशरणमुच्यते। इति भावप्रकाशः।
अधक्षः, पुं, (अधक्षणीति समन्तात् व्याप्नोति
अधि + अक्ष् + अच्।) (क्षुधधारणादि चवहारे-
मधिकृतः।) व्यापकः।) क्षीरिकाक्षः। इति
शब्दरत्नावली।
अधक्षः, त्रि, (अक्षमिन्द्रियमधिगतः प्रादि-
समासः।) प्रत्यक्षः। इन्द्रियजन्यज्ञानं।
(यदधक्षेभ जगतां वयमारोपितास्त्वया।
इति कुमारसम्भवे।) अधिक्षतः।
आयस्यदिनिरीक्षकः। इत्यमरः।
अध्यापकः, त्रि, (अधि + इङ् + णिच् + एतुल्।)
अध्यापनकर्ता। पाठगुरुः। अध्यापयिता। तत्प-
र्यायः। उपाध्यायः २। इत्यमरः।
अध्यापनं, स्त्री, (अधि + इङ् + णिच् + भावे ल्युट्।)
पाठनं। विद्यादानं। ब्राह्मणानां षट्कर्मान्तर्गत-
कर्मेदं। इति शब्दरत्नावली। (यथा मनुः,—
“अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा।
दानं प्रतिग्रहश्चैव षट्कर्माख्ययजनमनः”।)
अध्यायः, पुं, (अधि + इङ् + भावे घञ् अध्यायनम्।)
वेदपुराणादिपरिच्छेदः। ग्रन्थसंनिधिः। तन्नामान्त-
राणि यथा। सर्गः। वर्गः। परिच्छेदः। उद्घातः।
अङ्गः। संघः। उच्चासः। परिवर्तः। पटलः।
काण्डं। स्थानं। प्रकारं। पर्वं। आङ्गिकं। इति
त्रिकाण्डशेषः। ज्ञान्यः। सक्कः। उच्चासः।
पादः। उद्योतः। विरचनं। इत्याद्यपि।
यदुक्तम्।
“सर्गोवर्गपरिच्छेदोद्घाताध्यायसंघहाः।
उच्चासः परिवर्तश्च पटलः काण्डमेव च।
स्थानं प्रकारं चैव पर्वोद्घाताङ्गिकानि च।
पुराणादौ परिच्छेदा अनेके परिकीर्तितः”।
अध्यारूढः, त्रि, (अधि + आर् + रङ् + क्तः।)
तमारूढः। ज्ञातारोहः। अधधिकः। अति-
शयः। इति मेदिनी।
अध्यारोपः, पुं, (अधि + आ + रङ् + णिच् + भावे अच्।)
वस्तुन्यवस्तुवारोपः। सविदानन्दावन्तादयम्रक्षुधि
अज्ञानादिसकलजडसमूहस्यारोपमिथार्थः। अ-
सर्पभूतरज्जौ सर्पारोपवत्। इति वेदान्तसारः।
अध्यावाह्निकं, स्त्री, (अध्यावाह्नं पिठ्यह्वात्
सामिन्द्रागमनं तत्काले जन्मं अध्यावाह्न +
कञ् + अच् + ठन् तस्य इकः। अधि + आ + वङ् +
णिच् ल्युट्।) स्त्रीधनविशेषः। यथा,—
“दत् पुनर्भजेते नारी गीयमाना हि पौत्रकात्।
अध्यावाह्निकं नाम तत् स्त्रीधनमुदाहृतं”।
इति दायभागे कात्यायनः।
अध्याहारणं, स्त्री, (अधि + आ + ह + भावे ल्युट्।)
अध्याहारः। तर्कणं। ऊहनं। इति शब्द-
रत्नावली।

अध

अध्याहारः, पुं, (अधि + आ + ह + भावे घञ्।)
तर्कः। ऊहः। इत्यमरः। अत्युद्योतस्य शब्दा-
न्तरेण स्पष्टीकरणं। आकाङ्क्षासमापकपदानु-
सन्धानं। वाक्यसम्पूर्णार्थपदयोजनं। युक्तिप्राप्तस्य
पदान्तरमुदाहृत्य व्यक्तीकरणं। इति तट्टीका।
अध्युक्तः, त्रि, (अधि + वृत् + क्तः, आगमशास-
विधेरनित्वात् इडागमाभावः। कृतज्ञितसमा-
साच्च अधिधाननियामका इति प्रसिद्धेः।) सार्द्ध-
त्रिसङ्ख्या। ३। साङ्गे तिन इति भाषा।
यथा,—
अवाप्य सां भूमिं भुजगगिभमध्युलवलयं।
इति आनन्दनहरो।
अधुङ्, पुं, (उद्गमधिगतः प्रादिसमासः।) उद्ग-
युक्तरथः। उद्गवाह्यप्रेक्षुः। इति हारावली।
अधुङ्, पुं, (अधि + वङ् + क्तः।) महेश्वरः। इति
मेदिनी। (अधिरोपितः। समृद्धः। अधुभुंय-
शास्त्री।)
अधुङ्, त्रि, (आधिव्येन वृद्धिं गतः अधि + वङ् +
क्तः।) अधिकवृद्धियुक्तः। समृद्धः। इति धरणी।
अधुङ्गा, स्त्री, (अधि + वङ् + कर्मेणि क्तः, स्त्रियां
टाप्।) प्रथमविवाहिता स्त्री, कृतसापत्निका।
कृतानेकविवाहस्य प्रथमोत्ता स्त्री। इत्यमर-
मेदिनीकरौ।
अध्वेवशा, स्त्री, (अधि + इङ् + णिच् + भावे युच्,
स्त्रियां टाप्।) याचना। इति हेमचन्द्रः। आराध्य-
स्यादरपूर्वकं कर्मेणि नियुक्तकरणं। गुर्वन्देः
सत्कारपूर्वकं क्वचिदर्थे नियोजनं। तत्पर्यायः।
सनिः २। इत्यमरः। सनी ३। इति तट्टीका।
अध्वगः, पुं, (अध्वना पथा गच्छति अध्वन् + गम् +
ङः, उपपदसमासः।) पथिकः। इत्यमरः। उङ्गः।
इति त्रिकाण्डशेषः। सूर्यः। इति हेमचन्द्रः।
खेसरः। इति राजनिर्घण्टः। खचर इति भाषा।
अध्वगभोग्यः, पुं, (अध्वगेन पथिकेन भोग्यः, अना-
यासलभ्यफलत्वात्, ढतीयातत्पुरुषः।) आत्मा-
तकहृत्। इति त्रिकाण्डशेषः।
अध्वगा, स्त्री, (अध्वन् + गम् + ङः, उपपदसमासः।
स्त्रियां टाप्।) गङ्गा। इति त्रिकाण्डशेषः।
अध्वजा, स्त्री, (अध्वनि जायते अध्वन् + जन् + ङः,
उपपदसमासः, स्त्रियां टाप्।) सूर्युलोहः।
इति राजनिर्घण्टः।
अध्वनीनः, त्रि, (अध्वनि साधुः अध्वन् + ख तस्य
इङ्।) पथिकः। इत्यमरः।
अध्वन्यः, त्रि, (अध्वनि साधुः अध्वन् + यत्।)
पथिकः। इत्यमरः। (अध्वन्येन विमुक्तकण्ठमखिलां
रात्रिं तथा क्रान्तिं। इति अमरशतकं।)
अध्वरः, पुं, (अध्वानं सम्भोगं राति ददाति अध्वन् +
रा + कः उपपदसमासः।) यथा। वसुभेदः।
सावधानः। इति मेदिनी। (“तमध्वरे विन्वजिति
क्षितौ”। इति रघुवंशे।)
अध्वरथः, पुं, (अध्वैव रथो गमनसाधनं यस्य सः।)
पथरथः। अध्वगमनोपयुक्तरथः। तत्पर्यायः।
परिधातिकः २। इति हेमचन्द्रः।